

บทที่ ๓
ระเบียบวิธีวิจัย
ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยสนาม field work โดยออกไปเก็บข้อมูลจาก โรงเรียนมัธยมชายในเขตกรุงเทพมหานคร มาวิเคราะห์ ทั้งนี้เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นเมืองใหญ่ เพราะเป็นศูนย์กลางทางการปกครอง การเศรษฐกิจและการอุตสาหกรรม จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวน่าจะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในเรื่องการประเมินค่าอาชีพทางอุตสาหกรรมได้

ขอบเขตในการศึกษา

จะเห็นว่าปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาทางด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการพัฒนาอุตสาหกรรมได้เจริญรุดหน้าเป็นลำดับ แต่การพัฒนาอุตสาหกรรมจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรที่เป็นทุน เพื่อดำเนินการใหม่บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นแรงงานจะต้องได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านฝีมือ และค่านิยมทางจิตใจให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมด้วย เพราะการอุตสาหกรรมสำหรับประเทศไทยยังนับว่าเป็นของใหม่อยู่ จึงคิดว่าน่าจะวิจัยถึงค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพทางอุตสาหกรรมของคนไทยว่าเป็นเช่นไร และประชากรที่เหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ควรจะเป็นประชากรที่กำลังอยู่ระหว่างการตัดสินใจในการเลือกอาชีพมากกว่าจะเป็นประชากรที่ได้ประกอบอาชีพแล้ว หรือกำลังประกอบอาชีพอยู่ ผู้เขียนจึงพิจารณาเห็นว่านักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ชั้น ม.ศ.๓) ในเขตกรุงเทพมหานคร น่าจะเป็นประชากรที่จะให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มากที่สุด แต่การที่จะศึกษาวิจัยนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ในกรุงเทพมหานครทั้งหมดทุกโรงเรียน ซึ่งมีอยู่ถึง ๓๘๘ โรงเรียน แยกเป็นโรงเรียนรัฐบาล ๒๗ โรงเรียน โรงเรียนราษฎร์ ๒๒๑ โรงเรียน ไม่อาจกระทำได้ เพราะขาดทุนทรัพย์ในการดำเนินการ และมีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำกัด

๓๐ กองวางแผน กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ "สภาพการมัธยมศึกษาปีการศึกษา ๒๕๐๕"

จึงได้เลือกสุ่มตัวอย่างแบบ purposive sampling โรงเรียนที่สอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทั้งเขต ๔ โรงเรียนด้วยกัน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาล ๒ โรงเรียน โรงเรียนราษฎร์ ๒ โรงเรียน คือ โรงเรียนโยธินบูรณะ โรงเรียนวัดควรมีเวศ โรงเรียนอานวยภิรมย์พระนคร และ โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก เหตุผลที่เลือกโรงเรียนดังกล่าวมีดังนี้

๑. เนื่องจากโรงเรียนทั้ง ๔ แห่ง เป็นโรงเรียนที่ประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทุกระดับสามารถส่งบุตรหลานเข้าศึกษาเล่าเรียนได้ จึงอาจจะได้ข้อมูลจากบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทุกระดับเป็นตัวอย่างในการวิจัย

๒. เป็นโรงเรียนชายที่มีจำนวนนักเรียนมากพอที่จะเลือกเป็นตัวอย่างได้ และเนื่องจากผู้ประกอบอาชีพทางอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นชาย ประกอบกับสะดวกแก่การเลือกตัวอย่างโรงเรียน จึงเลือกศึกษาเฉพาะโรงเรียนชายดังกล่าวแล้ว

๓. การเลือกนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ เป็นประชากรในการศึกษาก็เพราะว่านักเรียนในระดับนี้ ถือว่ากำลังอยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อในการตัดสินใจเลือกทางการศึกษาต่อ เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพราะตามแผนการศึกษาของชาติครั้งที่โคกกล่าวไว้แล้วในเมฆาว่า แบ่งสายการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ออกเป็น ๒ สาย คือ สายสามัญศึกษา (ม.ศ. ๔ - ๕) ซึ่งจะเข้าต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป และสาย อาชีวศึกษา (ม.ศ. ๔ - ๕ - ๖) ซึ่งมุ่งหวังเพื่อประกอบอาชีพ และทั้ง ๒ สายนี้จะรับนักเรียนผู้สำเร็จจากชั้น ม.ศ. ๓ เป็นอย่างต่ำเข้าศึกษาต่อ ดังนั้น การเลือกนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๓ เป็นประชากรตัวอย่างย่อมจะทราบความต้องการที่แท้จริงของนักเรียน เกี่ยวกับอาชีพได้อย่างถูกต้องกว่าการศึกษานักเรียนในระดับอื่น ๆ

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้เขียนได้สุ่มตัวอย่างแบบ purposive sampling และแบบ stratified random sampling ดังนี้

ขั้นที่ ๑ เลือกสุ่มตัวอย่างโรงเรียน จากโรงเรียนชายในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ อย่างละ ๒ โรงเรียน โดยเลือกแบบ purposive sampling

ได้โรงเรียนรัฐบาลคือโรงเรียนโยธินบูรณะ และโรงเรียนวัดบวรนิเวศ และโรงเรียนราษฎร์
สองโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอำนวยการศิลป์พระนคร และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

ขั้นที่ ๒ เลือกสุ่มตัวอย่างห้องเรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนทั้ง ๔
แห่ง โดยใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่เป็นผู้เลือก และถือว่าการเลือกตัวอย่างห้องเรียนของครูใหญ่
เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหนึ่งด้วย

ขั้นที่ ๓ การสุ่มตัวอย่างนักเรียนใช้วิธี random sampling จากบัญชีรายชื่อนักเรียน
จำนวนร้อยละ ๑๐ - ๑๒ ของนักเรียนแต่ละโรงเรียนดังนี้

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ชั้น ม.ศ.๓ (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนโยธินบูรณะ	๕๑๓	๕๓
โรงเรียนวัดบวรนิเวศ	๒๗๕	๓๕
โรงเรียนอำนวยการศิลป์	๓๕๕	๕๐
โรงเรียนอัสสัมชัญ	๒๕๐	๓๐
รวม	๑,๒๙๓	๒๐๘

แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษา
การประเมินค่าอาชีพของนักเรียน โดยเฉพาะประกอบด้วยสาระสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนที่เกี่ยวกับประวัติทั่ว ๆ ไปของนักเรียน ประกอบด้วย
  - ชื่อนักเรียน
  - อายุ
  - สถานที่เกิด
  - ภูมิลำเนาเดิม

- ระยะเวลาที่ย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานคร
  - การศึกษาของบิดามารดา
  - อาชีพของบิดามารดา
  - ขนาดของครอบครัว
  - ผลการศึกษาของปีที่ผ่านมา
๒. ส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย
- สายการศึกษาที่จะเลือกศึกษาต่อ เมื่อจบชั้น ม.ศ. ๓ แล้ว
  - การเปรียบเทียบสายการศึกษาระหว่างสายสามัญและสายอาชีวศึกษา
  - อาชีพที่ต้องการประกอบ
  - ประเภทงานที่ต้องการทำ
  - การจัดลำดับความสำคัญของอาชีพตามองประกอบทั้งหมด ๑๐ ตามลำดับ ๓ อาชีพ
  - การจัดลำดับความสำคัญของอาชีพที่อยากประกอบ ๓ อาชีพ
  - อาชีพที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ
๓. ส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในอาชีพทางอุตสาหกรรม ประกอบด้วย
- อาชีพทางอุตสาหกรรมที่อยากประกอบ ๓ อาชีพ
  - เหตุผลในการเลือกอาชีพทาง
  - ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับอาชีพทาง
๔. ส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาชีพต่าง ๆ ประกอบด้วย
- การเปรียบเทียบอาชีพรับราชการกับอาชีพเอกชน
  - การเปรียบเทียบอาชีพทางอุตสาหกรรมกับอาชีพทำงานในสำนักงานและงานค้าขาย (รายละเอียดได้แสดงไว้ในภาคผนวกแล้ว)

วิธีรวบรวมข้อมูล

หน่วยที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ตัวนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ม.ศ. ๓ ของโรงเรียน ทั้ง ๔ แห่ง โดยใช้วิธีให้นักเรียนกรอกแบบสอบถามด้วยตัวเอง การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดลองมือกระทำเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ๓ วัน โดยผู้เขียนได้ขอความร่วมมือจากครูและอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียน ช่วยจัดหานักเรียนที่ได้เลือกเป็นตัวอย่างมาให้ การกรอกแบบสอบถามผู้เขียนได้ขอให้ทางโรงเรียนจัดทำห้องเรียนที่ว่างพอสำหรับนักเรียนทั้งหมดที่ตกเป็นตัวอย่างนั่งกรอกแบบสอบถามไปพร้อมกันในคราวเดียวกัน เมื่อนักเรียนได้เข้ามานั่งในห้องที่จัดไว้เรียบร้อยแล้ว จึงแจกแบบสอบถามที่ได้ทำการ pretest และแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ให้นักเรียนทุกคน โดยผู้เขียนได้อธิบายวิธีการกรอกและความหมายของข้อคำถาม ซึ่งอาจจะมีปัญหาไปที่ละข้อจนครบ และถ้ามีข้อสงสัยก็เปิดโอกาสให้ทุกคนซักถามได้ เมื่อไม่มีข้อสงสัยแล้วจึงให้นักเรียนลงมือกรอก ใช้เวลาในการกรอกประมาณ ๒ ชั่วโมง จึงสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบจำนวน ๒๐๐ ชุด ภายในเวลา ๓ วัน

วิธีการวิจัยและวิธีการวัด

วิธีการวิจัย ได้รวบรวมข้อมูลดิบมาลงในตารางและลง code เฉพาะข้อคำถามที่เป็น open-end จัดทำ tabulation ด้วยมือ แล้วแยกทำตารางเป็นอัตราส่วน ร้อยละ และใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลบางตาราง เพื่อช่วยสนับสนุนการแปลความหมายของตัวเลขที่วิจัยมาอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ยิ่งขึ้น

ลักษณะทั่วไปของนักเรียน

เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่ออาชีพ การทราบภูมิหลังทั่ว ๆ ไปของนักเรียนย่อมจะช่วยให้เข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงได้

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก็มีร้อยละ ๒๖.๗ นอกนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ก็ร้อยละ ๓๓.๓ และเป็นผู้ที่ภูมิลำเนาในเขตเทศบาลเมือง ร้อยละ ๑๘.๔ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๑๓.๘ ในจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีร้อยละ ๒๔.๗ แสดงความจำนงเลือกศึกษาต่อในสายสามัญ เพื่อเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยต่อไป และร้อยละ ๒๔.๘ จะเลือกศึกษาในสายอาชีวศึกษา (ดูตารางที่ ๓.๑)

ตารางที่ ๑๑.๒ อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามภูมิภาคและสายการศึกษาที่ได้

สายการศึกษา	กรุงเทพมหานคร	รวม	ต่างจังหวัด		รวม
			นอกเขต เทศบาล	ในเขต เทศบาล	
อุดมศึกษา	๕๐.๗	๒๓.๘	๕.๘	๑๓.๘	๒๘.๗ (๑๓๐)
อาชีวศึกษา	๑๘.๘	๖.๘	๓.๘	๒.๘	๒๕.๘ (๕๖)
อื่น ๆ	๑.๘	๐.๘	-	๐.๘	๑.๘ (๘)
ยังไม่แน่	๕.๘	๑.๘	-	๑.๘	๖.๘ (๑๓)
จะไม่เรียนต่อ	๐.๘	-	-	-	๐.๘ (๒)
รวม	๖๖.๗ (๑๓๕)	๓๓.๓ (๖๗)	๑๓.๘ (๒๘)	๑๘.๘ (๓๘)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาที่นักเรียนได้อพยพเข้ามาอยู่ในเมือง (กรุงเทพฯ) พบว่า ส่วนใหญ่จะอพยพมาเมื่อนักเรียนได้สำเร็จชั้นประถมศึกษา (ป.๓) แล้ว เพื่อศึกษาต่อในชั้น ม.ศ.๑ ซึ่งมีอยู่ร้อยละ ๒๓.๘ อพยพมาระหว่าง ๑ - ๒ ปี และระยะตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป มีร้อยละ ๕.๘ (ดูตารางที่ ๓.๒)

๕๕

ตารางที่ ๓.๒ อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระยะเวลาที่อพยพ เข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ และสายการศึกษา

สายการศึกษา	๒ ปีและต่ำกว่า	๓ ปีขึ้นไป	อยู่มาแต่เกิด	ไม่ระบุ	รวม
อุดมศึกษา	๑๓.๘	๓.๘	๘๐.๓	๑.๙	๖๘.๓ (๑๓๐)
อาชีวศึกษา	๓.๕	๐.๘	๑๘.๘	๒.๕	๒๕.๖ (๕๒)
อื่น ๆ	๐.๕	-	๑.๕	-	๑.๙ (๔)
ยังไม่แน่	๐.๘	๐.๘	๘.๕	-	๑๐.๖ (๑๓)
จะไม่ศึกษาต่อ	๐.๕	๐.๕	-	-	๑.๐ (๒)
รวม	๒๓.๑ (๔๗)	๖.๑ (๑๓)	๖๘.๓ (๑๓๐)	๕.๕ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของบิดามารดาแล้วพบว่า การศึกษาของบิดามารดาของนักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่า การศึกษาของบิดาที่จบชั้นประถม ๗ หรือต่ำกว่ามีถึงร้อยละ ๘๐.๓ ระดับ ม.ศ. ๓ - ม.ศ. ๕ มีร้อยละ ๓๐.๘ และตั้งแต่อาชีวศึกษาขึ้นไปมีเพียงร้อยละ ๑๘.๘ เท่านั้น (ตารางที่ ๓.๓) ส่วนการศึกษาของมารดานั้นส่วนใหญ่จะจบแค่ ป.๗ หรือต่ำกว่า คือมีถึงร้อยละ ๘๖.๑ การศึกษาระดับสูงกว่านี้มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ ๓.๓ อัตราส่วนรายของนักเรียนจำแนกตามการศึกษาของบิดามารดา

ระดับการศึกษา	บิดา	มารดา
ป.๗ หรือต่ำกว่า	๔๑.๓	๓๖.๑
ม.ศ.๓ - ม.ศ.๕	๓๐.๘	๑๔.๕
อาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิค	๗.๘	๒.๕
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	๑๒.๘	๒.๕
ไม่ระบุ	๗.๘	๖.๕
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๑)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

ครั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงอาชีพบิดามารดาของนักเรียนตามตารางที่ ๓.๔ แล้ว พบว่าส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพงานส่วนตัว ซึ่งได้แก่อาชีพค้าขาย และธุรกิจเล็ก ๆ น้อย ๆ อาชีพรองลงมาสำหรับอาชีพของบิดาคือรับราชการ สำหรับอาชีพเกษตรกรนั้นมีอยู่เพียงเล็กน้อย ดังนั้นในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประเมินค่าอาชีพของนักเรียนจึงอาจจะไม่ครอบคลุมถึงคนทุกสาขาอาชีพตามที่ได้มุ่งหวังไว้

ตารางที่ ๓.๕ อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของบิดาและมารดา

อาชีพ	บิดา	มารดา
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	๒๙.๘	๔.๘
บริษัทเอกชน	๑๔.๘	๖.๘
ส่วนตัว (ค้าขาย)	๕๕.๓	๕๑.๒
เกษตรกร	๒.๘	๔.๕
ไม่ระบุ	๔.๕	๓๖.๓
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๑)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

เมื่อพิจารณาถึงรายได้ของบิดา มารดา ของนักเรียน (ตามตารางที่ ๓.๕) แล้วจะเห็นส่วนใหญ่เด็กเรียนมาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง โดยเฉพาะถ้าพิจารณาเฉพาะรายได้ของบิดาเป็นหลัก ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๒๙.๘ มาจากครอบครัวที่บิดามีรายได้ระหว่าง ๑,๕๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท ต่อเดือน สำหรับข้อมูลที่ได้ในเรื่องรายได้ในนี้เห็นว่ายังเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้น้อย เพราะว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ทราบรายได้ที่แน่นอนของบิดา มารดา ที่ตอบได้ก็เป็นเพียงการประมาณเอาเองเท่านั้นที่ตอบว่าไม่ทราบเลยก็มีอยู่มากถึงร้อยละ ๕๐.๓ สำหรับรายได้ของบิดา และร้อยละ ๕๓.๓ สำหรับรายได้ของมารดา

ตารางที่ ๓.๕ อัตราส่วนรอยของนักเรียนจำแนกตามรายได้ของบิดา มารดา

รายได้ต่อเดือน	บิดา	มารดา
ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๑.๘	๒๕.๘
๕๐๐ - ๑,๕๐๐	๑๓.๘	๑๓.๘
๑,๕๐๑ - ๔,๐๐๐	๒๓.๘	๑๓.๘
๔,๐๐๑ ขึ้นไป	๑๑.๘	๓.๘
ไม่ระบุ	๔๐.๓	๔๓.๓
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๑)	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของครอบครัวกับความคิดเห็นในเรื่องอาชีพย่อมมีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพราะถ้าครอบครัวที่มีบุตรมาก การใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ย่อมทวีขึ้นตามจำนวนของบุตร ดังนั้นโอกาสในการเข้าศึกษาต่อ หรือเลือกประกอบอาชีพจึงมีผลต่อขนาดครอบครัวด้วย จากข้อเท็จจริง (ตารางที่ ๓.๖) จะเห็นว่าส่วนใหญ่เด็กนักเรียนจะมาจากรอบครัวที่มีขนาดจำนวนสมาชิกระหว่าง ๔ - ๖ คน คือมีถึงร้อยละ ๕๑.๗ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และมาจากรอบครัวที่มีบุตรมากกว่า ๓ คนขึ้นไปร้อยละ ๒๘.๓

ตารางที่ ๓.๖ อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามขนาดครอบครัว

ขนาดของครอบครัว	จำนวนผู้ตอบ
๑ - ๓ คน	๑๙.๙
๔ - ๖ คน	๕๑.๗
มากกว่า ๗ คน	๒๘.๓
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)

แสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีจำนวนสมาชิกมากและเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งครอบครัวขนาดใหญ่ส่วนมากจะเป็นครอบครัวที่มีลักษณะ เป็นครอบครัวเก่า และมีแนวความคิดในทางโบราณมากกว่าครอบครัวเดี่ยว ซึ่งมีเพียง พ่อ - แม่ - ลูก และมีจำนวนสมาชิกน้อย

สำหรับความสามารถในการเรียนของนักเรียนนั้น เมื่อพิจารณาจากผลการสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่ผ่านมา (ตารางที่ ๓.๗) แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนอยู่ในชั้นดี คือมีอยู่ร้อยละ ๕๙.๑ ที่มีผลการเรียนของปีที่ผ่านมาสูงกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ขึ้นไป และมีเพียงร้อยละ ๒๗.๙ ที่มีคะแนนต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์

จากลักษณะทั่ว ๆ ไปของนักเรียนดังกล่าวแล้ว น่าจะมีผลต่อการประเมินค่าอาชีพของนักเรียนได้ ซึ่งจะได้นำมาวิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

ตารางที่ ๓.๗ อัตราส่วนรอยของนักเรียนจำแนกตามความสามารถในการเรียน

ผลการสอบไล่ชั้น ม.ศ.๒ (%)	จำนวนผู้ตอบ
๕๐ - ๖๐	๒๗.๕
๒๑ - ๔๐	๕๐.๒
๑๑ ขึ้นไป	๑๗.๕
ไม่ระบุ	๒.๕
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๑)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย